

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 17. december 2018

i

faglig voldgiftssag (FV2018.0160):

Fagligt Fælles Forbund

for

A

(advokat Evelyn Jørgensen)

mod

DI

for

Keolis Danmark A/S

(advokat Kristian Steen Lauridsen)

Keolis Danmark A/S bortviste den 26. september 2018 A, som var ansat i virksomheden som buschauffør, med henvisning til, at der ved en taskekontrol samme dag var konstateret en manko i hans pengebeholdning på 828,50 kr. Tvisten i sagen angår, om A har krav på genansættelse og erstatning – subsidiært erstatning og godtgørelse – som følge af, at der ikke forelå det fornødne bortvisningsgrundlag, og der heller ikke forelå et rimeligt afskedigelsesgrundlag, mere subsidiært, om A har krav på erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden.

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af forhandlingssekretær Kim Poder og konsulent Lotte Dollerup, begge udpeget af klager, underdirektør Niels Grøn Seirup og seniorchefkonsulent, advokat Morten Lind Eisensee, begge udpeget af indklagede, samt som opmand højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Sagen blev forhandlet den 17. december 2018, hvor klager var repræsenteret ved advokat Evelyn Jørgensen og indklagede ved advokat Kristian Steen Lauridsen.

Klager nedlagde følgende påstande:

Principal:

Indklagede, Keolis Danmark A/S, tilpligtes at annullere bortvisningen af 26. september 2018 og genansætte medlemmet, A, i sin hidtidige stilling som chauffør.

Indklagede, Keolis Danmark A/S, tilpligtes at betale erstatning svarende til fuld løn, jf. vagtplan, i perioden fra bortvisningen den 26. september 2018, og til genansættelse finder sted med procesrente fra bortvisningstidspunktet.

Subsidiært:

Indklagede, Keolis Danmark A/S, tilpligtes at betale erstatning svarende til løn ifølge vagtplan i opsigelsesperioden til medlemmet, A, fra bortvisningen skete den 26. september 2018 (3 måneder) med procesrente fra bortvisningstidspunktet.

Indklagede, Keolis Danmark A/S, tilpligtes at betale en efter voldgiftsrettens skøn fastsat godtgørelse til medlemmet, A, i henhold til hovedaftalens § 4, stk. 3, for usaglig afskedigelse med procesrente fra sagens anlæg.

Mere subsidiært:

Indklagede, Keolis Danmark A/S, tilpligtes at betale erstatning svarende til løn i opsigelsesperioden til medlemmet, A, fra bortvisningen skete den 26. september 2018 (3 måneder) med procesrente fra bortvisningstidspunktet den 26. september 2018.

Indklagede nedlagde følgende påstande:

Til klagers påstand om uberettiget bortvisning og løn i opsigelsesperioden:

Principalt: Frifindelse.

Subsidiært: Indklagede betaler til klager et mindre beløb end påstået.

Til klagers påstand om genansættelse:

Frifindelse.

Til klagers påstand om godtgørelse for usaglig afskedigelse:

Principalt: frifindelse.

Subsidiært: Indklagede betaler et mindre beløb end påstået af klager.

Der blev afgivet forklaring af A, tillidsrepræsentant B, driftsleder C og seniorkonsulent D, hvorpå sagen blev procederet.

Der blev ikke opnået flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer, og afgørelsen blev herefter overladt til opmanden, som fremkom med følgende

Tilkendegivelse:

Det er i A's ansættelseskontrakt udtrykkeligt præciseret "at de udleverede midler (taske med indhold, nøgler mv.) opbevares forsvarligt og anvendes korrekt samt at de til enhver tid er intakte. Såfremt midlerne ikke er intakte, vil det af virksomheden blive betragtet som grov misligholdelse med konsekvenser for ansættelsesforholdet til følge."

Keolis, som er en af de største leverandører af kollektiv trafik i Danmark, har endvidere en skriftlig formuleret personalepolitik, hvori det under overskriften "Taskekontrol" hedder: "I Keolis udleveres taske og møntveksler. Chaufførerne har ansvar for disse værdier, ligesom indkørte billetpenge altid skal afregnes i forhold til gældende regler. Der vil forekomme kontrol af taskebeholdninger, og hvis tillidsmanden er tilstede, så vil han også være med til kontrollen."

I en instruks fra Keolis vedrørende taskebeholdninger er anført bl.a. følgende:

"Maksimumbeholdning

Kontantbeholdningen i chauffør taskerne i Keolis må ikke overstige 2.000 kr. eksklusive evt. lokalt aftalte vekselpenge (maks. 1.000 kr.). Såfremt beholdningen kommer til at overstige denne grænse efter endt vagt, skal der afregnes ved vaggens afslutning ...

Driftslederne kan lokalt fastsætte en lavere maksimumsgrænse men aldrig en højere maksimumsgrænse.

....

Sanktioner

Driftsledelserne har ansvar for at indføre sanktioner over for den enkelte chauffør ved manglende afregning. Større uoverensstemmelse mellem faktisk og registreret beholdning er som udgangspunkt bortvisningsgrund.”

På Keolis’ driftsenhed beliggende X, hvor A var ansat, er denne instruks efter det oplyste ophængt i chaufførstuen (ved kaffemaskinen) og ved afregningsmaskinen og er påført en fremhævet påtegning fra driftschefen med følgende ordlyd:

”Kort fortalt er det ikke tilladt at have mere end kr. 1500,00 i tasken på X, når man starter sin vagt. Sker dette, kan man påregne at komme til taskekontrol. Sanktioner ved mangel i beholdningen er beskrevet ovenover.”

Det er ubestridt, at A var bekendt med, at han havde pligt til at afregne sin kontantbeholdning, når den nærmede sig 1500 kr.

Det må endvidere efter bevisførelsen lægges til grund, at driftschefen såvel den 8. marts 2018 som den 23. juli 2018 mundtligt påtalte over for A, at han havde indkørt for over 2000 kr. uden at afregne, og at han, hvis det skete igen, måtte påregne at komme til taskekontrol.

Den 26. september 2018 viste en kontrol i systemet, at A igen havde en for høj taskebeholdning, hvorfor han blev udtaget til en taskekontrol. Der blev ved denne kontrol, som blev foretaget af driftschefen og driftsleder C, konstateret en manko på 828,50 kr. ud over dagens salg på 72 kr., og A blev herefter bortvist og fik udleveret en bortvisningskrivelse, hvori det bl.a. hedder:

”Det er i dag ved en taskekontrol konstateret, at din pengebeholdning har en manko på kr. 828,50 kr. Efter eget udsagn havde du restancen hjemme, hvorved du blev tilbudt at en driftsleder i forening med dig, kunne afhente det manglende beløb. Dog indrømmede du senere, at du ikke var i besiddelse af dit udestående til Keolis.

Du bortvises derfor fra dit job som buschauffør hos Keolis X, således at din sidste arbejdsdag var den 26. september 2018.”

A har bestridt, at han skulle have indrømmet, at beløbet ikke var i behold. Det lå således i lommen på de uniformsbukser, som han havde haft på dagen før, og som han havde efterladt på en midlertidig bopæl, hvortil kun hans kæreste havde nøgle. Det havde derfor ikke været muligt for ham at tage mod tilbuddet fra driftschefen om sammen med ham at hente pengene. Han havde imidlertid straks ringet til sin kæreste, som oplyste, at hun havde taget pengene fra hans bukselomme, da bukserne skulle til vask, og at hun straks kunne komme med midlerne, hvilket hun også gjorde. Der var 950 kr. i alt i bukselommen, men da han havde fået oplyst mankoen til et mindre beløb, afregnede han alene dette beløb.

Opmanden fandt, at A klart havde overtrådt Keolis' instruks om at opbevare de ham betroede midler forsvarligt, og at det under disse omstændigheder måtte påhvile ham at godtgøre, at midlerne uanset dette hele tiden havde været intakte. Det var opmandens vurdering, at A ikke havde løftet denne bevisbyrde. Opmanden lagde herved især vægt på ordlyden af bortvisningskrivelsen sammenholdt med indholdet af den af C afgivne vidneforklaring samt det forhold, at A's efterfølgende forklaring og fremskaffelse af et pengebeløb, som svarede til størstedelen af det manglende beløb, skete efter, at han havde haft en telefonsamtale med sin kæreste.

Opmanden fandt på den anførte baggrund, at bortvisningen havde været berettiget, og tilkendegav, at en kendelse i sagen derfor vil falde ud til, at indklagedes frifindelsespåstand vil blive taget til følge.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at hver af parterne bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 20. december 2018

Lene Pagter Kristensen